

Så sagde ordføreren fra Enhedslisten, at her foretog vi en ubehagelig sammenblanding af narkotika og udlændinge. Nej, vi blander ikke det her en snus mere sammen, end det er ude i virkeligheden. Det ville da være ejendommeligt, hvis vi ikke forholdt os til den virkelighed, at der er udlændinge blandt narkotikahandlere, og da taler jeg ikke bare om Vesterbro, men da taler jeg om de steder, hvor dette her foregår i det hele taget intensivt. Derfor er vi nødt til samtidig at se på udvisningsreglerne, anderledes kan det ikke være.

Så mente fru Anne Baastrup, at der under udarbejdelsen af dette her lovforslag var kommet en engel ind i billedet. Og jeg forstod såmænd ligefrem, at Det Radikale Venstres ordfører var villig til at påtage sig denne værdighed. Det er måske nok lidt meget sagt. Jeg vil da vedgå, at jeg formentlig er den, der kommer nærmest denne værdighed som kirkeminister.

Så til debatten om dobbeltstraf. Der er ikke tale om, at man, når man udviser, laver dobbeltstraf, men der er tale om, at der er en retsfølge af, at der bliver lavet en forbrydelse; man bliver dømt for den, og så har det en anden afledet virkning. Det er bestemt ikke det samme som en dobbeltstraf. Man er lige for loven, og det skal man også være i et almindeligt retssamfund.

Men det, som man går helt fejl af her, er, at der kan være en bivirkning eller en retsfølge af det – det kender vi jo fra mange andre steder i samfundet. Lad mig tage et par fuldstændig hverdagsagtige eksempler. Hvis en advokat overtræder lovgivningen, bliver han dømt for denne forbrydelse, men samtidig kan han miste sin bestalling. Er det en dobbeltstraf? Nej, det er det ikke, men det er en logisk følge af, at han har overtrådt lovgivningen.

Et andet eksempel kan være en tjenestemand, som mister sin stilling på baggrund af en bestemt form for domfældelse, der har fundet sted. Derfor er det simpelt hen at forvrænge tingene til uigenkendelighed, når man siger, at her går man hen og diskriminerer på en meget upassende vis i forhold til udlændinge. Det er noget, der i forvejen er velkendt inden for den måde, samfundet fungerer på.

Til sidst vil jeg godt kvittere for den forståelse, som der har været i en del af debatten for, at det er nødvendigt, at vi ser justitsministerens forslag og dette forslag i sammenhæng. De har en helt nøje indre logisk sammenhæng, og derfor bør de naturligvis behandles og ses i den samme sammenhæng. Så jeg ser frem til, at vi hurtigt kan få vedtaget forslaget.

Så har jeg til sidst en enkelt bemærkning til Enhedslistens ordfører samt til – tror jeg, det var – fru Kirsten Jacobsen. Fru Kirsten Jacobsen fik det til at se ud, som om der ikke sker udvisninger af udlændinge fra Danmark, og sagde, at det var man fuldstændig ligeglad med. Nej, det er man ikke. Det er sådan, at i 1995 blev der udvist 281 udlændinge, i 1994 var det 359, i 1993 var det 332, og sådan kan jeg blive ved. Det vil sige, det sker. Det, vi lægger op til med dette lovforslag, er, at det skal ske i større omfang og hurtigere, når det drejer sig om folk, der begår narkotikakriminalitet.

Det får mig så også til at sige til Enhedslistens ordfører, at hvis man skal forfølge tankegangen om dobbeltstraf, så skulle man jo i virkeligheden gå ind for, at det slet ikke skulle være muligt at foretage udvisninger, og at der derfor burde ændres på retsgrundlaget, som det er allerede i dag, hvor der som sagt her sidste år blev udvist 281.

Jeg vil godt sige, at det ikke er for narkokriminalitet, at samtlige udvisninger har fundet sted, altså på baggrund af domfældelse, og det er derfor, man nu lægger op til, at denne her særlig farlige form for kriminalitet, som narkotika er, skal vi være hurtigere og mere stringente omkring.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

For et øjeblik siden brugte indenrigsministeren udtrykket, at der var nogle, der forvrængede tingene til ukendelighed. Og det var jo det, indenrigsministeren gjorde i en del af sin tale. Hun sagde, at årsagen til, at dette forslag først kommer nu, var, at der ikke var gjort noget arbejde tidligere. Der var ikke nogen, der havde tænkt tanker om, hvordan udlændinge eller om udlændinge skulle udvises hurtigere, hvis de begik grov og alvorlig kriminalitet.

Lad mig minde om, at da hr. Hans Engell var justitsminister – det er snart fire år siden – og hver gang det spørgsmål blev nævnt, så sagde den nuværende indenrigsminister og et stort flertal i dette Folketing: Det vil vi overhovedet ikke være med til.

Så gik regeringen af i efteråret 1993. For tre år siden fremsatte Det Konservative Folkeparti et forslag om, at der skulle være mulighed for at udvise udlændinge, der begik grov kriminalitet, langt hurtigere. Et stort flertal inklusive Socialdemokratiet sagde nej, det kunne vi lige så godt spare os overhovedet. Så anførte jeg i tale efter